

ΜΗΧΑΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπαξ ἡ δὲς, λ. 40, τρίς ἑως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἑτος ἡ ἐξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος.—

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΕΝΕΚΑ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Τὸ «Μὴ Χάνεσαι» ἐκδίδεται ἐκτάκτως καὶ αὐριον.

ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ

ἐχωρίσθησαν εἰς δύο ζώνας, εἰς τὴν διακεκαυμένην τοῦ Σούττου, καὶ εἰς τὴν κατεψυγμένην τοῦ Μελά. Μεταξὺ αὐτῶν αἱ ζῶναι τῶν ἄλλων ὑποψηφίων, ὡς τὸ γαϊτανάκι τῶν ἀπόκρεω, τυλίσσονται καὶ ἐκτυλίσσονται ἀθροῦσως. Ἡ μεγάλη ἀντίθεσις, τὸ χάσμα, ἡ ἄβυσσος εἶναι ἡ χωρίζουσα τὸ κόμμα τοῦ Μελά ἀπὸ τὸ κόμμα τοῦ Σούττου. "Αν θέλετε, Σούττος, Φρεαρίτης, Καλλιφρονᾶς, Δαλέκος καὶ αὐτὸς ἀκόμη ὁ Μενιδιάτης ἀποτελοῦσιν ἓν καὶ τὸ αὐτὸ κόμμα· εἶναι αἱ καλαὶ παλαιαὶ Ἀθῆναι, μετὰ τὴν τιμὴν καὶ τὸ αἶσθημά των, μετὰ τὴν ποίησιν καὶ τὸν φυσικὸν των βίον, μετὰ τὴν κοινωνικὴν ἰσότητά καὶ τὴν δημοκρατικὴν χλαμύδα των· εἶναι αἱ Ἀθῆναι τοῦ Ἀντρου, τοῦ Παράσχου, τοῦ 62, τῶν τριγώνων, τῆς ἐθνοφυλακῆς, τῶν πετροπολέμων, τῆς σαρδέλλας καὶ τοῦ ρετσίνατου· εἶναι αἱ Ἀθῆναι τῶν ἐλευθεριῶν, τῆς συνταγματικῆς ζωῆς, τῆς ἀναλογίας τῶν περιουσιῶν, τῆς ἐφθηνίας τοῦ βίου, τῆς ἐλαττώσεως τῶν ἀναγκῶν, τοῦ ἀνεπιδείκτου, τοῦ ἀπροσποιήτου τῆς εἰλικρινείας, τῆς βιωτικῆς φαιδρότητος καὶ τῆς φιλοσοφικῆς ἐκείνης στωϊκότητος, ἥτις ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου περιπάτου διεδόθη εἰς τὸν νεώτερον ἀθηναικὸν βίον. Εἶναι αἱ Ἀθῆναι καθ' ἃς ὥραϊον τι ποιημάτων τοῦ Παράσχου ἀπετέλει γεγρονὸν τῆς ἡμέρας, ἓν κύριον ἄρθρον ἐφημερίδος, ὅπερ ἐπετύγγανεν, ἐκυκλοφόρει ἀνὰ τὴν πόλιν, μία εὐφυὴ διέτρεχε τὰς ρύμας καὶ τὰς πλατείας, καθ' ἣν ὁ Βασιλειάδης καὶ ὁ Παπαρηγόπουλος ἦσαν οἱ θεοὶ τῆς ἡμέρας, οἱ φιλολογικαὶ ἀγῶνες τοῦ Ροῦδου ἀπασχολοῦν τὴν πόλιν, ἀπαράλλακτα ὅπως τώρα ἡ μονομαχία τοῦ κ. Ἀἰχλερ, μία δὲ γελοιογραφία τοῦ Ἀννίου ἔκκαμνε τὰς Ἀθήνας νὰ δμυλῶσι περὶ αὐτῆς μίαν ἐβδομάδα. Εἶναι αἱ Ἀθῆναι τῆς παντοδυναμίας τῆς μέσης τάξεως, ἥτις μετὰ 300 δραχμῶν μηνιαίαν πρόσδοτον ἔδιδε καὶ αὐτὴ τοὺς χοροὺς τῆς, τὰς ἐσπερίδας τῆς, τὰς πανυχίδας τῆς, καὶ διεσκέδαζε! ὦ διεσκέδαζε, χωρὶς νὰ τὴν ξεγυμνῶν ἡ Λιζιέ, χωρὶς νὰ τὴν ληστεύουν αἱ Ὠβρὰ καὶ αἱ Ἰωάνναι καὶ αἱ Μαριάνναι, χωρὶς νὰ ἐκλέγουν πολλοὶ τῶν νεωτέρων δεσπο-

νῶν τὴν ἀγορὴν ὡς ἄγουσαν εἰς τὰ μοδίστρια καὶ τὴν ἀτιμίαν εἰς τὴν ἐξόφλη-ὡς ἄγουσαν σιν τοῦ λογαριασμοῦ.

Εἶνε αἱ Ἀθῆναι τῆς ἀδελφότητος, ὅτε δὲν ὑπῆρχον φθονοῦντες καὶ φθονούμενοι, καλὴ τάξις καὶ κακὴ τάξις, καλὸς καὶ κακὸς κόσμος, μέγα ξενοδοχεῖον ἐν Φιλήρῳ καὶ παρ' αὐτῷ μικρὰ ταβέρνα, χαρὰ διὰ τοὺς μὲν καὶ σκᾶσις διὰ τοὺς ἄλλους, διὰ τοὺς μὲν ἀποκρηαῖς, διὰ τοὺς ἄλλους πλῆξις, προῖκες ἐδῶ καὶ ἀπεμπώλεις εἰς προικοθήρας σεσηπότην σαρκίων, δροσερὰ ἐκεῖ κορυμὰ μαραινόμενα καὶ ἀποχλωρούμενα καὶ φουραίοντα καὶ ἀποσαρκούμενα, χρυσὸς καὶ πορφύρα καὶ μάρμαρον καὶ ἀνακάρδιον καὶ ροδόξυλον ἀφ' ἑνός, καὶ μετρημένα καρέκλαι, διάτρητοι πολυθρόναι, ἐβραῖϊκα κομποτεχνήματα ἀφ' ἑτέρου. Εἶνε αἱ Ἀθῆναι τῶν Σκιαδικῶν, τῆς Φάλαγγος καὶ τῆς Ἐθνοφυλακῆς, ἡ νεολαία τοῦ ἱστορικοῦ σαλιῦ καὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὑγείας καὶ ρώμης, ἡ νεολαία τῶν ἐκδρομῶν, τῶν φλογερῶν αἰσθημάτων καὶ τοῦ ἑλληνικωτάτου φρονήματος. Εἶνε αἱ Ἀθῆναι τοῦ 66, τῶν κρητικῶν δηλαδὴ ἐπαναστάσεων, καθ' ἃς μία νῆσος ἐκηρύσσετο πάσχουσα ἀδελφῇ μας καὶ ἐθωπεύετο καὶ ἐπεριποιεῖτο καὶ ἐφιλοξενεῖτο καὶ ἦντλει φάλαγγας ἀγωνιστῶν, πλοῖα τουρκομάχων, ἐφόδια ζωοτροφῶν, αἰσθήματα, στεφάνους, δάφνας, ἀγρυπνίας, ζητωκραυγὰς, ποιήματα, προσευχάς. Δὲν ὑπῆρχε τότε Ἐθνικὴ Ἀμυνα καὶ Μελά, βαπτίσματα μελλόντων βουλευτῶν τοῦ κόμματος δι' ἐθνικῶν χρημάτων, πετσώματα, δυσφάδια, καὶ σπαραγμοὶ τιμῆς καὶ χρήματος.

Αὐταὶ εἶναι αἱ Ἀθῆναι, ἃς ὁ ὑπὸ τὸν Σούττον, Φρεαρίτην καὶ Καλλιφρονᾶν δῆμος ζητεῖ ἀκόμη νὰ διαφυλάξῃ ζώσας ἐκ τῶν ὀνύχων καὶ τῆς θανατηφόρου πνοῆς τῶν ἐπ' αὐτῶν, ὡς φοβιμίου, δίκην ἱεράκων, πεσόντων πλουτοκρατικῶν, μετὰ σημαία τὴν ἄβυσσον τῆς ἀνισότητος καὶ μέλλον τὴν κοινωνικὴν ὑποδούλωσιν καὶ μετ' αὐτῆς τὴν κοινωνικὴν ἐπανάστασιν.

Ποῖαι δὲ αἱ Ἀθῆναι τοῦ κ. Μελά;

Αἱ Ἀθῆναι τοῦ κ. Μελά ἄγονται ἀπὸ τῆς μαύρης καταστροφῆς τοῦ Λαυρίου. Καὶ εἰς τὴν ἀπωτέραν γωνίαν, ὅπου ὑπῆρχεν Ἑλλαν, πικρὸς ἡκούσθη στεναγμὸς ἐπὶ τῇ συμφορᾷ ἐκείνῃ. Ἡ λαυριωτικὴ ἐπιχείρησις ἀναβιβασθεῖσα ἐνεκα τῶν αἰωνίων ξενικῶν διωγμῶν, οὗς ὑφίσταται ἡ Ἑλλὰς ἀδιακόπως, εἰς ζήτημα ἐθνικόν, δὲν ἀπέβαλε τὸν ἐθνικὸν αὐτῆς χαρακτῆρα ὅταν ἀπὸ τῶν ὑπομνημάτων λαὶ τῆς ἐνεργείας τοῦ ἀοιδίμου Δελιγεώργη ἐξεχύθη εἰς τὰ

βαλάντια τῶν Μελάδων, διὰ τὰ μετασχηματισθῇ εἰς πολυπόδα μέγαρα καὶ ἀλύσεις οἰκίων. Ὅπου ὑπάρχον λοιπὸν οἰκονομίαι, περισσεύματα, περιουσίαι ὄφρων, κουμπάρδες ὑπαλλήλων, μισθοὶ ἀνεξόδευτοι, κοσμήματα, ἀκίνητα, ὅ,τι δὴποτε μετὰ σπουδῆς, μετ' ἐνθουσιασμοῦ, μετὰ πεποιθήσεως ἤχθη εἰς τὴν λαυριωτικὴν χοάνην διὰ τὰ γίνῃ ἔπειτα λαυριωτικὴ σκωρία, τὴν ὅποιαν καὶ αὐτὴν πάλιν ὑπὲρ ἑαυτῶν νὰ ἐκμεταλλεύωνται οἱ χρυσοκάνθαροι. Διότι ἔπρεπε νὰ δείξωμεν τότε οἱ Ἕλληνες—αὐτὴ ἡ ἔθνικὴ ὑπερήφανος σκέψις ἐκυρίευσεν τότε τὸν ἑλληνισμόν—ὄχι μόνον ὅτι γνωρίζουν οἱ κυβερνῶντες ἡμᾶς νὰ ὑπερασπίζονται κατὰ δύο μεγάλων δυνάμεων τὴν ἔθνικὴν ἀεξαρτησίαν μας, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς ὑβρίζοντας ἡμᾶς ὅτι ἄνευ τοῦ Ροῦ καὶ Σερππιέρη δὲν θὰ εἴχομεν οὔτε μίαν χελώνην ἐκ τοῦ Λαυρίου, νὰ ἀπαντήσωμεν διὰ γεγονότων ὅτι εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ καλύψωμεν καὶ ἅπαξ καὶ δις καὶ πολὺ λάκεις τὰ κεφάλαια αὐτῶν καὶ νὰ καταστήσωμεν τὸ Λαύριον ἐθνικοῖδιόκτητον. Ἀλλὰ τί ἐσκέφθησαν οἱ φιλοπάτριδες Μελάδες, τὰ μέλη τῆς Φιλικῆς Ἐταιρίας ; ; ; Νὰ ἀγοράσουν τὰς πρώτας μετοχὰς αὐτοί, νὰ προκαλέσωσι ταχέως τὸν ὑψωμόν, νὰ τὰς φέρουν εἰς τὰ πεντάκισια φράγκα ἐκάστην, νὰ πωλήσουν εἰς αὐτὴν τὰς ἰδικὰς των, νὰ ξεπέσουν ἔπειτα εἰς τὰ 60 ἐκάστη φράγκα, νὰ τὰς ἀγοράσουν πάλιν αὐτοί, καὶ ἐκ μὲν τῆς πωλήσεως νὰ δεκαπλασιάσουν τὰς περιουσίας των, ἐκ δὲ τῆς πωλήσεως νὰ ἐκσφαλίσουν πάλιν δι' ἑαυτοὺς τὸ Λαύριον.

Τί εἶνε τοῦτο ; Ὀλίγο ἔτη μετὰ τὴν διὰ τῶν κυβερνητῶν μας Δελιγεώργη καὶ Κουμουνοδούρου καὶ Ζαῆμη, τοὺς ὁποίους ἐν Ἀγγλίᾳ διζυρίζοντες οἱ Μελάδες ἐξυβρίζον, ἐξόντωσιν τῶν Λύγκων, τῶν Σπανῶν, τῶν Νταβέλιδων, εἰς οὐδ' ἕτος δὲν ἐπλήρωνε ἡ Ἑλλάς ὅλην πλείονα τῶν διακοσίων ἢ καὶ τριακοσίων ἀκόμη χιλιάδων δραχμῶν, ἐπλήρωσε διὰ μιᾶς εἰς τοὺς Σπανοὺς τοῦ Λαυρίου **δεκαπέντε ἑκατομμύρια φράγκα** ! Αὐτὴ ἦτο ἡ ἐπίσημος ἐγκατάστασις των, τὸ **πρῶτον αὐτῶν κόλπο**. Ὅταν ὁ κ. Τρικούπης διστᾷ νὰ δαπανήσῃ ἡ Ἑλλάς ἐκατὸν ἢ διακοσίας χιλιάδας φράγκων διὰ νὰ φύγῃ τὸν κίνδυνον τοῦ ἐκρωσισμού καὶ τοῦ ἐκβουλγαρισμοῦ ἐκατὸν ἴσως χιλιάδες Ἑλλήνων τοῦ Πόντου καὶ τῆς Βουλγαρίας, καὶ ἔλθῃ νὰ ἐγκατασταθῶσιν ἐνταῦθα, αὐξάνοντες τὴν γεωργικὴν πρὸσόδον τῆς Ἑλλάδος, ἐπεκτείνοντες τὴν καλλιέργειαν, ἀποξηραίνοντες τὰ ἔλη καὶ τὸ σπουδαιότερον παρέχοντες ἡμῖν τὸ ὀλιγώτερον **δέκα χιλιάδες τουφέκια** ἐπὶ ρωμαλεωτάτων καὶ ἀδιαφθόρων βραχιόνων, ὅταν τρέμωμεν νὰ δαπανήσωμεν ἐν καὶ δύο ἑκατομμύρια, ἵνα πολεμήσωμεν τὸν ἐκσλαβισμόν τῆς Μακεδονίας, ἡ Ἑλλάς, ἡ μικρά μας Ἑλλάς ἐδαπάνησε **15 ἑκατομμύρια** ὡς ἐξοδα ὑποδοχῆς δεκαπέντε ὁμογενῶν οἵτινες μᾶς ἔφερον τὸ χρηματιστήριον καὶ τοὺς μεσίτας, τοὺς χοροὺς καὶ τὰς ἐρ' ἁμαξῶν ἐταίρους, τὰ δάνεια καὶ τὰς προμηθείας αὐτὸ δὲ τὸ ἄτιμον παιγνίδι τῶν μετοχῶν καὶ τῶν χρεωγράφων—τοῦ ν' ἀγοράζον φθινὴν καὶ πωλοῦν ἀκριβὰ—τὸ ἐφαρμόζουν τῶρα καὶ ἐπὶ τῶν οἰκοπέδων, καὶ σὰς ἀγοράζουν, ὡς βλάκες Ἀθηναῖοι, τὰ οἰκόπεδά σας τῶρα κατὰ στρέμματα διὰ νὰ σὰς τὰ πωλήσουν αὔριον κατὰ πῆχεις. Ἠγόρασαν τὴν Θεσσαλίαν, ἔχουν τὴν Ἠπειρὸν, μισοαγόρασαν τὴν Ἀττικὴν, κατέλαβον τὴν Λεβαδείαν, εἶνε αὐτοὶ οἱ νέοι Ἀληπασσάδες, καὶ εἰσθε σεῖς τὰ νέα ραδαγιαζώματα, ἅπερ θὰ ὑποφέρετε, θὰ ὑποφέρετε, θὰ ὑποφέρετε, ἕως ὅτου σὰς φέρουν τὸ **μαχαῖρι** εἰς τὸν λαιμόν καὶ ριφθῇτε εἰς νέον πόλεμον, αἱματηρότερον τοῦ 21, καὶ καταστρεπτικόν καὶ διὰ σὰς καὶ διὰ τὸν τόπον.

Μεταξὺ τῶν δεκαπέντε αὐτῶν ὁμογενῶν διακρίνεται ὁ οἶκος τῶν Μελάδων, ὅστις τῶρα θέλει νὰ καταλάβῃ καὶ τὴν Δημαρχίαν μας, περιερχόμενος τὴν ἀγοράν μετὰ τὸ βαλάντιον ἀνοικτὸν, ἐπιζητῶν ἀνοικτὰς παλάμας καὶ συνειδήσεις φρέσκα εἰς πώλησιν. Καὶ αὐτοὶ οἱ χρυσοθήραι λοιπὸν, θὰ εἴπητε, μετέβαλον φύσιν καὶ ἀπὸ εἰσπρακτῶρων τοῦ χρυσοῦ ἐγένοντο διανομεῖς αὐτοῦ ; Ναί, διανομεῖς, διότι σπεύρουν ἕνα διὰ νὰ θερύσουν δέκα. Ἡ εὐτυχεστέρα σπορά δὲν παράγει τηλικαύτην ἀναλογίαν. Εἶδατε ἐκεῖνα τὰ παραγραφάκια τοῦ προγράμματος τοῦ Μελά ; Κάθε παραγραφάκι εἶναι καὶ μία ἐπιχείρησις διὰ τὴν τάξιν τῶν ὁμογενῶν καὶ κάθε ἐπιχείρησις εἶναι καὶ ἑκατομμύρια δι' αὐτούς.

Θέλετε τῶρα νὰ μάθετε τὰς νέας Ἀθήνας, τὰς ὁποίας ζητοῦσι τινὲς, ὀλίγιστοι ἐκ πλάνης, οἱ πλείονες ἐκ διαφθορᾶς, νὰ παραδώσουν εἰς τὸν κ. Μιχαὴλ Μελά, ὅστις ἔσχε ἡ τὴν παχυλὴν ἡλιθιότητα ἢ ἐμπνευσθεὶς ὑπὸ τοῦ ἱησοῦ του ἀδελφοῦ του, τὸ θρασὺ πνεῦμα τῆς εἰρωνίας, νὰ ζητωκραυγᾷ πρὸς τὰ συναχθέντα ἐν τῇ αὐλῇ του πλῆθη : Ζήτω ἡ ἰσότης ; Καὶ τίς, ὦ μάγοι χρυσοκάνθαροι, εἶναι ἐπιδέξιος νὰ ἀνταμιλῇ πρὸς τὴν δεξιότητά τῆς συμμορίας σας, ροφώσης, ὡς κροκόδειλοι τὰ ἑκατομμύρια παρὰ τῶν μωρῶν, τῶν εὐπίστων, τῶν χαρτοπαικτῶν ; Ἰσότης, κύριε Μελά ; Δεῖξέ μας τὸ ἐμπόριόν σου, τὴν δουλειά σου, ἐξ ἧς νὰ πορίζῃς τίμια κέρδη, διὰ νὰ ἐννοήσωμεν τὴν ἰσότητα αὐτήν. Ἀλλ' ὅταν σὺ διευθύνῃς τὴν Ἐταιρίαν τῶν μαρμαρῶν τῆς Πάρου ἐκδίδεις τὰς μετοχὰς τῆς πρὸς 500 φρ. ἐκάστην καὶ τῶρα ποῦ κατέστρεψες τὰ λατομεῖά της διὰ νὰ ἐξαχθῇ διὰ τῆς βίας αἱ κολόνναι τοῦ ἐνώπιον τῆς Καπνικαρέας Πασσᾶς τοῦ ἀδελφοῦ σου προτείνεις νὰ διαλυθῇ ἡ Ἐταιρία διὰ νὰ ἀγοράσῃς τὰς μετοχὰς τῆς πρὸς 60 φρ. καὶ κερδήσῃς ὡς μέτοχος τῆς Πιστωτικῆς τίς οἶδε πόσα, ποῖα ἰσότης ὑπάρχει μεταξὺ ἡμῶν τῶν ἐν τῷ αὐτῷ κράτει καὶ ὑπὸ τὸν αὐτὸν νόμον ζώντων, εἰς οὓς κλοπὴ μιᾶς πεντάρας ὁδηγεῖ εἰς τὸν Μενδρεσέ, ἐνῷ κλοπὴ ἑκατοστῶν χιλιάδων ὁδηγεῖ τοὺς χρυσοκάνθαρους εἰς τὸ παρὰστῆμον τοῦ Σωτῆρος ;

Αὔριον θέλομεν ζωγραφίσαι τὰς Ἀθήνας τοῦ κ. Μελά.

Καλεδῶν

ΧΡΟΝΙΚΑ

Χθὲς ἐτελέσθη ἐν τῷ Ἀρσακείῳ ἡ ἐπέτειος ἐξεταστικῆς τελετῆς, καθ' ἣν ἀπονέμεται τὸ χιλιόδραχμον Ράλλειον βραβεῖον τῇ ἀριστεύσῃ ἐκ τῶν μαθητῶν τῆς πέμπτης τάξεως, ἀπαγγέλλονται τὰ ἐπίσημα ἀποτελέσματα τῶν ἐξετάσεων, τὰ ὀνόματα τῶν διακριθεισῶν καὶ παρέχονται δείγματα τῆς ἐπιδόσεως τῶν μαθητῶν περὶ τὴν φωνητικὴν καὶ ὀργανικὴν μουσικὴν. Ἐφέτος ἐκέρδισε τὸ Ράλλειον ἡ Ἑλένη Σιφναίου, ἐκ Δήμου καὶ τὸ ἐκέρδισε παλληκαρίσια, διότι δέκα ἄλλαι τὸ διημφισβήτησαν ἔς τὰ γερὰ καὶ συνηγωνίσθησαν δι' ἐκεῖνο. Εἰς τὸν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου κ. Πασπάτην εἶχεν ἀνατεθῇ νὰ ἐξαγγείλῃ μετὰ σύντομον προοίμιον τὰς διακριθείσας. Καλὰ δὲ ἐτραγοῦντο ἐν διωδῇ ἡ περυσινὴ δαφνίτις τοῦ Ραλλείου δεσποινίδος Ζηνοβία Χρυσανθοπούλου μετὰ τῆς Ἑλένης Βατικιώτου, ἧτις πάλιν ἐπιμελῶς ἐξετέλεσεν ἐπὶ τοῦ πιάνου, ἀπὸ μνήμης, τὴν μουσικὴν συμφωνίαν straniera, ὡς καὶ ἡ δεσποινὶς Ἑλένη Ἀργύρη μελωδίαν ἐκ τῆς Νόρμας, χειροκροτηθεῖσαι.